

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/31/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201004
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201004.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu : J.. R. X., bytom S. XXXX/X, XXX XX A., právne zastúpený: JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., advokátska kancelária, so sídlom N. 3, XXX XX, A., proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Lamačská cesta 8, 851 01 Bratislava, za účasti: W.. V. K., bytom W. XX, XXX XX A., právne zastúpená: HAVLÁT & PARTNERS, so sídlom Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2012/1411/JAN zo dňa 19. marca 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 130/2012-60 zo dňa 9. januára 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 130/2012-60 zo dňa 9. januára 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobca je povinný zaplatiť príbratý účastníčke náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 170,45 eur do rúk jej právneho zástupcu HAVLÁT & PARTNERS, so sídlom Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd alebo súd prvého stupňa) napadnutým rozsudkom v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia pôvodne označeného žalovaného - Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2012/1411/JAN zo dňa 19. 03. 2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu - Mestská časť Bratislava- Petržalka č.: UKSP 2502-TX6/10,11-Pr,Ko10 zo dňa 09.11.2011, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a súčasne ho zaviazal zaplatiť príbratému účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 501,58 eur do 30 dní od

právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného a postup mu predchádzajúci bol v súlade so zákonom a žalobné dôvody žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Krajský súd zákonnosť preskúmaných rozhodnutí žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 88 ods. 1, písm.b/ v spojení s § 88a ods. 1, 2, s § 90 ods. 1, 2, 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon), ktorú právnu úpravu citoval, súčasne v intenciách ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej správny poriadok), postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že Mestská časť Bratislava - Petržalka rozhodnutím č. UKSP 2502/3 - TX6/10,11-Pr,Ko zo dňa 04. 10. 2011 vydala Oznámenie o začatí konania o odstránení stavby „Prístavba skladu s garážou“ na pozemku parc. č. 3909 a 3010 v rozsahu: -odstránenie nadmurovky nad stropnou doskou garáže a prístrešku, - odstránenie strešnej konštrukcie, - odstránenie výplňového muriva pod prístreškom, ktorým je uzatvorený prístrešok, - odstránenie nepovoleného prístrešku na parc. č. 3910; žalobca dňa 28. 10. 2011 podal odvolanie, v ktorom uviedol, že umiestnenie stavby sa nezmenilo, zmenil sa len jej rozsah; Mestská časť Bratislava - Petržalka ako správny orgán 1. stupňa rozhodnutím č. UKSP 2502/3 - TX6/10,11-Pr,Ko 10 zo dňa 09. 11. 2011 žalobcovi ako vlastníkovi stavby nariadil odstránenie nepovolennej stavby: „Prístavba skladu s garážou“ na pozemku parc. č. 3909 a 3010 v rozsahu: -odstránenie nadmurovky nad stropnou doskou garáže a prístrešku, - odstránenie strešnej konštrukcie, - odstránenie výplňového muriva pod prístreškom, ktorými je uzatvorený prístrešok, - odstránenie nepovoleného prístrešku na parc. č. 3910 a súčasne určil podmienky na odstránenie nepovolených častí stavby. Ďalej krajský súd zistil, že štátny stavebný dohľad sa uskutočnil dňa 18. 09. 2008 a 22. 06. 2010, kedy bolo zistené, že stavba nie je realizovaná v súlade s predloženou projektovou dokumentáciou pre dodatočné povolenie stavby; stavebník bol vyzvaný, aby predložil prepracovanú projektovú dokumentáciu a preukázal, že stavba je v súlade s verejnými záujmami; prepracovaná projektová dokumentácia bola predložená dňa 21. 09. 2010 s tým, že stavebník nepredložil všetky potrebné doklady a stanoviská; stavebný úrad stavebníka vyzval na predloženie stanovísk dotknutých orgánov a konanie prerušil do 31. 05. 2011 na predloženie stanovísk; stavebník do uvedeného termínu požadované doklady nepredložil a nepožiadal ani o predĺženie lehoty; správny orgán 1. stupňa konštatoval, že nakoľko stavebník nepreukázal súlad s verejnými záujmami a nesplnil si ani svoju povinnosť voči správnomu orgánu 1. stupňa, nemal inú možnosť ako nariadiť odstránenie stavby v rozsahu uvedenom vo výroku rozhodnutia; proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu 1. stupňa žalobca ako stavebník podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím č. A/2012/1411/JAN zo dňa 19. 03. 2013 tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia na prvej strane v 1. odseku zrušil text: „podľa § 88 ods. 1 písm. b/ a § 90 stavebného zákona a vyhlášky č. 453 /2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona“ a nahradil textom: „podľa § 88 ods. 1 písm. b/, § 88a ods. 2 a § 90 stavebného zákona a § 25 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona“. Toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Petržalka č. UKSP- 2502 - TX6/10, 11 - Pr,Ko 10 zo dňa 09. 11. 2011.

Krajský súd konštatoval, že z administratívneho spisu je zrejmé, že stavebník bol pasívny a nepredložil doklady, ktorými by preukázal súlad stavby s verejnými záujmami a neprejavil záujem o zosúladienie skutkového stavu s právnymi predpismi a navyše nerešpektoval predchádzajúce rozhodnutia stavebného úradu z roku 2009 a realizoval stavebné práce naďalej, čím vznikol zákonný dôvod pre správne orgány na postup podľa stavebného zákona na nariadenie odstránenia stavby.

Krajský súd s poukazom na právnu úpravu ustanovenú § 88 ods. 1 písm. b/, v spojení s § 88a ods. 1, 2 s § 90 ods. 1, 2, 3 stavebného zákona, ako aj na to že pri stavbách postavených bez povolenia

stavebného úradu alebo v rozpore s ním je stavebný úrad povinný najskôr skúmať, či takáto stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami a vlastník nepovolenej stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstaráť všetky potrebné doklady z hľadiska preukázania súladu s verejným záujmom s tým, že posúdenie súladu nepovolenej stavby s verejnými záujmami podľa predložených dokladov je vo výlučnej pôsobnosti stavebného úradu v súčinnosti s dotknutými orgánmi v konaní o dodatočnom povolení stavby, resp. o odstránení stavby.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu krajský súd v danej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali zákonným spôsobom, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a zistený skutkový stav náležite vyhodnotili a rozhodnutie vydali v zmysle § 47 správneho poriadku v spojení s § 140 stavebného zákona a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnili.

K námietke žalobcu, že predložil požadované doklady, stanoviská dotknutých orgánov na preukázanie súladu stavby s verejným záujmom, krajský súd uviedol, že lehota na doloženie dokumentov vyžiadaných stavebným úradom bola do 30. 05. 2011, pričom žalobca v stanovenom termíne požadované doklady nepredložil.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 príbratému účastníkovi konania priznal právo na náhradu trov konania ktoré mu vznikli v dôsledku bránenia práva právny zastúpením, keďže bol v konaní úspešný. V danej súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 56/05 zo dňa 22. 06. 2005.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca trval na skutkovom stave veci a na dôvodoch, ktoré uviedol v žalobe. Výslovil názor, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané predčasne a v súčasnosti by vznikli žalobcovi neprimerané náklady, poukazom na náklady na odstránenie stavby, s tým že na stavbu už má potrebné listinné doklady a potvrdenia, ako aj že opätovné náklady na tú istú stavbu nie sú zanedbateľné. V prílohe predložil stanovisko Mestskej časti Bratislava - Petržalka z 11.09.2013 a záväzné stanovisko Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy k investičnej činnosti z XX.XX.XXXX.

Žalobca mal za to, že rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave došlo k poškodeniu jeho práv, nakoľko stavebné zmeny na predmetnej stavbe riadne ohlásil ešte dňa 06. 08. 2008 a bola aj projektovo zdokumentovaná. Nesúhlasil s argumentáciou správnych orgánov uvedenou v ich rozhodnutiach, že nepredložil požadované doklady a ani nepožiadal o predĺženie lehoty, pretože Mestskú časť Bratislava - Petržalka požiadal o presný výpis dokladov, aké má dodatočne predložiť a aj o dlhšiu lehotu na ich predloženie. Uviedol, že aj napriek tomu Mestská časť Bratislava - Petržalka už 09. 11. 2011 rozhodla o odstránení stavby. Potvrdil, že nedodrжал lehotu na žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie dokladov, ale svoje pochybenie napravil, keď si dal vypracovať nový projekt. Dôvodil, že nejde o žiadnu dvoj garáž, ako tvrdila príbratá účastníčka a ním vykonané zmeny nikoho neohrozujú, ani nepredstavujú kvalitatívne, či kvantitatívne odlišnú stavebnú zmenu od pôvodnej stavby, ide skutočne len o dorovnanie strechy a objekt v žiadnom prípade nemá byť využívaný na bývanie. Poukázal na to, že má pripravené všetky doklady na prípadnú legalizáciu stavby, stavba neohrozuje verejný záujem a nie je žiadnym spôsobom nebezpečná. Výslovil názor, že stavebný úrad mu ešte môže vydať dodatočné stavebné povolenie ako stavebníkovi, ktoré by nebolo v rozpore s verejným záujmom.

III.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť, stotožniac sa s právnym záverom krajského súdu. Uviedol, že pokiaľ žalobca s odvolaním v prílohe predložil stanovisko Mestskej časti Bratislava - Petržalka č. 13/12/13696/TE1-ZK139 zo dňa 11.09.2013, predmetné stanovisko je doklad, ktorý nemá oporu v zákone, pretože podľa ustanovenia § 140a ods. 1 písm. b) stavebného zákona nemôže byť Mestská časť Bratislava - Petržalka dotknutým orgánom vydávajúcim záväzné stanovisko z hľadiska súladu stavby s verejnými záujmami - platným Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007, v znení zmien a doplnkov, keďže je podľa ustanovenia § 117 stavebného zákona zároveň aj vecne a miestne príslušným stavebným úradom.

Pribratá účastníčka konania sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila tak, že tiež navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil, stotožniac sa so skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania. Súčasne navrhovala, aby odvolací súd neprihliadol na dôkazy predložené žalobcom v odvolacom konaní, nakoľko sa nejedná o nové dôkazy podľa ust. § 205a ods. 1 O.s.p., písm. d), v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.. Uviedla, že dôkazy, ktoré žalobca doložil, sú zavádzajúce, protirečivé, nepresné a miestami až nepravdivé a žalobca ich mal k dispozícii ešte pred prvým pojednávaním KS v BA. Považovala za nemysliteľné, aby žalobca po skončení konania o odstránení stavby, sa snažil o získanie dodatočného povolenia na rekonštrukciu stavby, ktorá bola vybudovaná v rozpore so zákonom, teda bez stavebného povolenia a tým sa pokúsil dosiahnuť „legalizáciu“ stavby. Zdôraznila, že je nehorázne, aby sa žalobca odvolával na skutočnosť, že je pre neho neefektívne „zbúrať“ stavbu, na ktorú mu bude, podľa jeho mylného názoru, vydané dodatočné povolenie stavby a irelevantné, že v súčasnosti sa žalobca pokúša dodatočne „vyfabrikovať“ projektovú dokumentáciu, ktorú zrejme s nepravdivým opisom skutkovej a právnej situácie ohľadne stavby predkladá úradom, ktoré nemajú vedomosť o rozhodnutí o odstránení stavby.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 345/2012 Z. z. boli s účinnosťou od 1. januára 2013 zrušené krajské stavebné úrady, ktorých pôsobnosť a právomoc prešla na obvodné úrady v sídlach krajov a podľa § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 01. 10. 2013, obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. 09. 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona, odvolací súd tak ako súd prvého stupňa podľa § 107 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. na strane žalovaného pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodne označeného žalovaného, ktorým je okresný úrad.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia pôvodne označeného žalovaného správneho orgánu - Krajského stavebného úradu Bratislava, č. A-2012/1411/JAN zo dňa 19.03.2012 v spojení s rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Petržalka č. UKSP 2502-TX6/10,11-Pr,Ko10 zo dňa 09.11.2011, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Krajský stavebný úrad Bratislava preskúmaným rozhodnutím č. A/2012/1411/JAN zo dňa 19. 03. 2013 rozhodol tak, že vo výrokovvej časti prvostupňového správneho rozhodnutia na prvej strane v 1. odseku zrušil text: „podľa § 88 ods. 1 písm. b) a § 90 stavebného zákona a vyhlášky č. 453 /2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona“ a nahradil textom: „podľa § 88 ods. 1 písm. b), § 88a ods. 2 a § 90 stavebného zákona a § 25 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona“; toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Petržalka č. UKSP- 2502 - TX6/10, 11 - Pr,Ko 10 zo dňa 09. 11. 2011.

Mestská časť Bratislava- Petržalka - stavebný úrad, prvostupňovým rozhodnutím č.: UKSP- 2502 - TX6/10, 11 - Pr,Ko 10 zo dňa 09. 11. 2011 podľa § 88 ods. 1, písm. b) a § 90 stavebného zákona a § 25 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, postupom podľa § 32, § 46 a § 47 správneho poriadku vlastníčkovi - R. X., nar. XX.XX.XXXX, S. 9, XXXXX A. nariadila odstránenie nepovolennej stavby „Prístavba skladu s garážou“ Bratislava, Petržalka, Prokopova ulica (ďalej len „stavba“) na pozemku register „C“ parc. č. 3909, 3910 v katastrálnom území Petržalka, v rozsahu: -odstránenie nadmurovky nad stropnou doskou garáže a prístrešku, - odstránenie strešnej konštrukcie, - odstránenie výplňového muríva pod prístreškom, ktorým je uzatvorený prístrešok, - odstránenie nepovoleného prístrešku na pozemku parc. č. 3910, ktorými zmenil pôvodnú stavbu, bez stavebného povolenia. Pre odstránenie nepovolených častí stavby určil podmienky, uvedené vo výroku rozhodnutia.

V.

Predmetom preskúmavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o odstránení nepovolennej stavby „Prístavba skladu s garážou“ stavebníkovi - žalobcovi, podľa stavebného zákona postupom podľa správneho poriadku.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre

vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods.2 O.s.p.).

Podľa čl.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods.2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl.2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl.7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Odvolací súd v danej veci zistil, že spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného medzi účastníkmi konania v prieskumnom konaní spočíva práve v ústavnej konformnosti výkladu právnej úpravy ustanovujúcej splnenie zákonných podmienok pre dodatočné povolenie stavby - prístavby skladu s garážou žalobcu, resp. pre ich nesplnenie, či nastali zákonné podmienky na odstránenie predmetnej stavby v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v § 88 a nasl. stavebného zákona postupom podľa ustanovení správneho poriadku, a preto odvolací súd zameriaval svoju pozornosť, či v danom prípade správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcovi nariadili odstránenie predmetnej stavby.

Podľa § 88 ods. 1, písm. b) stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 88a ods. 1, 2 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s

verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 90 ods. 1, 2, 3 stavebného zákona konanie o odstránení stavby vykonáva stavebný úrad, ktorý by bol príslušný vydať pre stavbu stavebné povolenie.

V rozhodnutí, ktorým sa nariaďuje alebo povoľuje odstránenie stavby, určí stavebný úrad podmienky pre zabezpečenie nevyhnutnej dokumentácie odstraňovanej stavby, pre odborné vedenie prác a bezpečnosti, včítane okolitých stavieb, ďalej podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu a podmienky pre archivovanie dokumentácie.

Podmienkami rozhodnutia o odstránení stavby stavebný úrad zabezpečí najmä a) dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, b) dodržanie požiadaviek dotknutých orgánov, c) ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, d) vykonanie prác pri odstránení stavby na to oprávnenou právnickou osobou alebo fyzickou osobou; pri stavbách, ktoré nebude odstraňovať takáto osoba, určí osobu, ktorá bude zabezpečovať odborný dozor nad prácami.

V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami žalobcu ako účastníka správneho konania a v konaní sa nedopustili takej vady, ku ktorej by musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a ktorá by mala za následok nezákonnosť ich rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a nasl. stavebného zákona je zistenie stavebným úradom, že stavba, jej zmena, resp. jej časť, bola postavená resp. sa začala stavať bez stavebného povolenia, alebo v zákonom stanovených prípadoch bez splnenia si ohlasovacej povinnosti, alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne aj z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 stavebného zákona upravujúce stavebné konanie o vydaní stavebného povolenia.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníckovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t.j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Pojem verejného záujmu nie je v stavebnom zákone presne definovaný, avšak vychádzajúc z judikatúry ústavného súdu a najvyššieho súdu verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy, pričom posudzuje najmä súlad nepovolenej stavby, resp. jej zmeny, alebo jej časti s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, s určenými záväznými limitmi a regulatívami, ktoré vykonáva obec. Zákonodarca taxatívne neupravuje rozsah požadovaných dokladov. Stavebný úrad pri ich určení vychádza z charakteru posudzovanej stavby a z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby, jej zmeny alebo zmeny jej časti ide a na aký účel sa má stavba, jej zmena, resp. zmena jej časti v budúcnosti užívať a ktoré záujmy budú tým dotknuté. Pokiaľ stavebník v stavebnom konaní o dodatočné povolenie stavby je nečinný alebo nepredloží také doklady, ktoré by preukazovali, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie nepovolenej stavby.

Odvolací súd na základe skutkových zistení mal v danej veci preukázané, že stavebný úrad - Mestská časť Bratislava - Petržalka, ako príslušný správny orgán prvého, stupňa dňa 18. 09. 2008 vykonal štátny stavebný dohľad na nehnuteľnostiach parc. č. 3910 a 3909, vlastnícky patriacich žalobcovi, pri ktorom zistil, že žalobca ako stavebník zrealizoval stavebné práce na prístavbe skladu k existujúcej garáži, ktoré presiahli rozsah ohlásených stavebných úprav a vyžadovali stavebné povolenie. Oznámením zo dňa 21. 10. 2008 žalobcovi oznámil začatie konania o odstránení stavby v spojení s konaním o jej dodatočnom povolení a vyzval žalobcu ako stavebníka, aby v určenej lehote podal žiadosť o dodatočné povolenie prístavby ku garáži, ako aj aby predložil projektovú dokumentáciu prístavby a záväzné stanoviská príslušných správnych orgánov, ktoré vo výzve špecifikoval. Stavebný úrad súčasne listom zo dňa 17. 10. 2008 č. UKSP 10107/2-AL1/2008-Pr vyzval žalobcu ako stavebníka na zastavenie stavebných prác. Žalobca na základe výzvy stavebného úradu podal dňa 10.12.2008 žiadosť o dodatočné povolenie predmetnej stavby a predložil projektovú dokumentáciu. Na základe opätovného štátneho stavebného dohľadu dňa 24.03.2009 stavebný úrad zistil, že žalobca pokračoval v realizácii predmetnej stavby napriek výzve na zastavenie stavebných prác a nepredložil všetky požadované stanoviská. Stavebný úrad - Mestská časť Bratislava - Petržalka prvý krát rozhodol rozhodnutím z 21. 08. 2009 č. UKSP 1186-TX6/2008,09-Pr- 4, ktorým žalobcovi nariadil odstránenie predmetnej stavby. Na základe odvolania žalobcu bolo uvedené rozhodnutie stavebného úradu Krajským stavebným úradom v Bratislave rozhodnutím z 9. 12. 2009 č. A/2009/2644/JAN zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Stavebný úrad v ďalšom konaní postupom v intenciách názoru Krajského stavebného úradu v Bratislave opätovne vykonal na predmetnej stavbe štátny stavebný dohľad dňa 22. 06. 2010, kde bolo zistené, že predmetná stavba nie je vyhotovená tak, ako je zachytená v projektovej dokumentácii, predloženej stavebnému úradu v konaní o dodatočnom povolení stavby. Rozhodnutím - výzvou na doplnenie žiadosti a prerušenie konania zo dňa 09. 03. 2011 č. UKSP 2502/2-TX1/2010,11-Pr stavebný úrad opätovne

vyzval žalobcu, aby predloženú žiadosť doplnil o stanovisko Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Bratislave k dodatočnému povoleniu stavby (prepracovanej projektovej dokumentácii), stanovisko ZSE, a.s. k dodatočnému povoleniu stavby, stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva k povoleniu stavby a aktualizované stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy k novej projektovej dokumentácii stavby, k čomu mu uložil lehotu do 30. 05. 2011 a súčasne konanie prerušil. Oznámením o začatí konania o odstránení stavby zo dňa 04. 10. 2011 účastníkom konania oznámil začatie konania o odstránenie stavby a vyzval ich, aby svoje pripomienky a námietky uplatnili do 10 pracovných dní. Dňa 28. 10. 2011 žalobca stavebnému úradu predložil odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že predmetná zmena je v zmysle ohlásenia stavebných úprav z 06. 08. 2008 aktuálne projektovo dokumentovaná; k žiadosti o dodatočné stavebné povolenie boli predložené doklady a stanoviská príslušných dotknutých orgánov; rozsah požadovaných dokladov nie je presne stanovený a stavebný úrad by mal pri ich vymedzení vychádzať z ustanovenia § 126 stavebného zákona a posúdiť druh stavby, umiestnenia a účel užívania; všetky podané vyjadrenia dotknutých orgánov k stavbe považuje za platné, pretože sa nezmenilo umiestnenie stavby, len jej rozsah, a preto žiadal o vymedzenie dokladov s prihliadnutím na rozsah stavby a súčasne aj čas k ich predloženiu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa nesporne vyplýva, že správne orgány oboch stupňov sa vecou náležite zaoberali, keď v stavebnom konaní o dodatočné povolenie predmetnej stavby postupovali v súčinnosti so žalobcom ako stavebníkom, v konaní mu poskytli poučenia i dostatočný časový priestor na predloženie stanovísk dotknutých orgánov za účelom preukázania realizovanej stavby v súlade s verejným záujmom. Žalobca napriek uvedenému v konaní nepredložil stanoviská dotknutých orgánov, majúce za následok nepreukázanie, že dodatočné povolenie predmetnej stavby nie je v rozpore s verejným záujmom. Z uvedených dôvodov správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade so zákonom, keď napadnutými rozhodnutiami žalobcovi nariadili odstránenie predmetnej stavby.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení uvedených vyššie nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalobcu, ktorým nesúhlasil s argumentáciou správnych orgánov, že nepredložil požadované doklady a ani nepožiadaval o predĺženie lehoty, pretože Mestskú časť Bratislava - Petržalka požiadaval o presný výpis dokladov, aké má dodatočne predložiť a aj o dlhšiu lehotu na ich predloženie. Z postupu staveného úradu ako aj krajského stavebného úradu jednoznačne vyplýva, že žalobca mal dostatok času na legalizáciu predmetnej prístavby (od roku 2008) a na predloženie stanovísk dotknutých orgánov, ktoré boli presne určené, bol v priebehu konania viac krát vyzývaný, preto nebol dôvod, aby stavebný úrad opätovne poučoval žalobcu, aké doklady a stanoviská a ktorých dotknutých orgánov, má predložiť a k tomu mu poskytol ďalšiu lehotu.

Na doklady, ktoré žalobca predložil v prílohe svojho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd nemohol prihliadať, pretože v zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Vychádzajúc z predmetu súdneho prieskumu v danej veci odvolací súd dáva súčasne do pozornosti žalobcu právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 72/2010, v zmysle ktorého „v súvislosti s výkladom a aplikáciou príslušných právnych predpisov musí súd prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania. Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej) v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu.

Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“

Vzhľadom aj k uvedenému odvolací súd považoval za správny postup správnych orgánov oboch stupňov, keď v preskúmovacom konaní, predmetom ktorého bolo posúdenie realizácie predmetnej stavby stavebníkom bez platného stavebného povolenia, upriamili svoju pozornosť k predmetu posúdenia aj z pohľadu zabezpečenia spravodlivej rovnováhy pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom všetkým účastníkom konania a tiež z pohľadu všeobecnej prevencie.

Pokiaľ teda správne orgány oboch stupňov v rámci svojej kompetencie, ktorú im zveruje stavebný zákon, pri výkone verejnej moci dohliadali na dodržiavanie nielen relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov a v rámci svojej rozhodovacej činnosti posúdili postup stavebníka v rozpore so stavebným zákonom, takýto postup treba považovať za správny a súladný so zákonom. Vychádzajúc z uvedeného považoval odvolací súd za správne a súladné so zákonom rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, keď na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu žalobcovi ako stavebníkovi nariadili odstránenie predmetnej stavby, keďže žalobca v konaní ostal pasívny, napriek zákazu pokračoval v realizácii stavby, na výzvy stavebného úradu nereagoval a v určenej lehote nepredložil požadované doklady preukazujúce, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd po prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a procesného postupu im predchádzajúcich konštatuje, že záver, ktorý stavebný úrad v prvostupňovom správnom rozhodnutí zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný v druhostupňovom správnom rozhodnutí ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami stavebného zákona.

Odvolací súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, poukazom na závery uvedené vyššie, odvolací súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolností, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 a s § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov tohto konania nepriznal. V súlade s názorom Ústavného súdu SR (nález sp.zn. II. ÚS 56/05) odvolací súd priznal príbratej účastníčke náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej vznikli právnym zastúpením advokátom za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu (134eur + paušál 8,04eur + 20% DPH), podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. vo výške 170,45 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.